

Finalurómur

Tað var ein langur fríggjadagur. Føroyska liðið hevði hinar dagarnar í vikuni spælt ein dyst fyrrapart og ein seinnapart. Finalan var klokkan 20.30, so hettar var leingi hjá bæði leikarum og áskoðarum at biða. Longu ein tíma áðrenn dystin, byrjaði høllin at fyllast við føroyingum. Íslendingar spældu beint áðrenn, ímóti Hvítarusslandi um bronsuna. Tann dystin vunnu íslendingar, og føroyingarnir í høllini finga hita raddarbondini til dystin aftaná. Tað var ein løgin men góð kensla í høllini. Tað varð ikki sagt so nógv í millum fólk, og eitt lítið nikk var ofta nokk. Ein hevði kensluna av, at um okkara dreingir spældu eins væl og teir høvdu gjørt, so høvdu vit móguleika at vinna. Um tú hugdi út á vøllin, tá ið dreingirnir hitaðu upp, var ikki sjón av fjáltri. Tað sást týðiliga, at hettar vóru teir klárir til, og dándu á standa á hesum stóra pallinum. Stutt fyri dystarbyrjan var høllin stúgvandi full. Fyrireikarirnir høvdu lokað helvtina av høllini av við stórum dúkum, so gott helvtin av høllini varð brúkt.

Føroyski tjóðsangurin hoyrdist væl í stóru høllini. Tá liðini gjørdur seg klár at seta dystin í gongd, hoyrdist herrópini "FØROYAR.. KLAPP KLAPP KLAPP.. FØROYAR.. KLAPP KLAPP KLAPP". Nógv smíl komu frá føroyska beinki-

num, og føroysku leikarunum. Teir hoyrdu tað, eingin ivi.

Leikar javnt á

Dysturin bleiv bríkslaður í gongd, og tað leikaði hart á. Eftir seks og ein hálvan minutt høvdu dómarnir longu havt tveir fingrar á lofti fyra ferðir. Viktor Gaíni hjá okkum hevði fingið tvær útvísingar, meðan maðurin í svensku miðverjuni Elliot Stenmalm eisini hevði fingið tvær. Fyri at Viktor ikki skuldi fáa triðju útvísingina spældi hann bert álop tað sum eftir var av fyrra hálvleiki. Sviar gjørdur tað sama við Stenmalm. Tað var ein tættur fyrri hálvleikur, og í hálvleikinum vóru Føroyar á odda 15-16.

Gullið nærkast Føroyum

Aftur í hálvleikinum var tað nokk við einum lítlum nikki til hvønn annan. Vit høvdu móguleikan. Nógv av hinum liðnum í kappingini vóru komin at hyggja eftir dystinum, og tey fagnaðust saman við føroysku áskoðarunum tá ið Føroyar skoraðu. Elias Ellefsen á Skipagøtu spældi aftur hendan dystin framúr. Skoraði eftir vild, og hevði næstseinstu hond á nógvum málum. Hvørja ferð Elias hevði bóltin, kendist tað sum at øll høllin helt ondini, tí tey vistu her fór at henda okkurt gott og flott. Verjuspælið var eisini framúr hendan dystin, og saman við

Paula Jacobsen í málinum, forðaðu teir ferð eftir ferð svium í teirra atsóknum. Eina løtu í seinna hálvleiki mansvardu teir Elias, og eina løtu Paula Mittún eisini. Pauli Mittún var sum ein maskina, har hann fintaði seg ígjøgnum, og spældi aðrar leysar. Allir høvdu borið sítt besta spæl við til hendan dystin. Málini komu av øllum plássum og bæði á høgra og vinstra vongi skoraðu føroyingarnir eisini nógv mál.

Lýtaleys seinasta løta

Mest avgerðandi løta í dystinum var mitt í seinna hálvleiki tá ið føroysku knassarir veruliga tóku eitt tak í vejuni, og samstundis onga tekniska villu gjørdur í tólv minuttir. Knappliga vóru vit frammanfyri við fimm málum, og dysturin var longu avgjørdur nakrar minuttir áðrenn leiklok. Pauli Jacobsen, segði eftir dystin, at teir høvdu tosað um tað bæði áðrenn dystin og í hálvleikinum, at um teir hildu fram við at trýsta svenska liðið, fóru teir einaferð at knekka.

"Tað lukkaðist. Hettar er eitt sum Jens á Skipagøtu, málverjuvenjari, hevur lagt stóran dent á."

Pauli Jacobsen

Aftur handbóltspæl á høgum støði

Í finaluni sóu vit enn meira av tí glæsiliga og flotta spælinum. Nógv var flottar avleveringar,

takklingar sum rungaðu í høllini, og flottar bjargingar. Sviar høvdu fyrireikað seg væl. Teir høvdu lisið nøkur av skipanunum, ið føroyingarnir koyrdu í hinum dystunum í kappingini. Og føroyingarnir skulu hava stórt rós hiðani, saman við venjaratoyminum, at allatið hava eitt nýtt ess í ermuni. Um okkurt ikki koyrir sum tað skal, eru tað smáar broytingar sum gera stóran mun. Tað sæst greitt, at spælið ímillum venjaratoymið og leikararnar riggar væl. Leikararnir vóru trúgvir ímóti ætlanini, og Mark Lausen-Marcher, Julian Johansen og Jens á Skipagøtu vita akkurat hvat krevst.

Gulliðið

Pauli Jacobsen stóð eina fantastiska kapping. Hann bleiv valdur til besta málverja í kappingini. Ofta stongdi hann málið í fleiri minuttir í hvørjum dysti. Hann var heilt avgerðandi fyri at føroyingarnir stóðu sum vinnarar fríggjakvøldið.

Brandur Silvurstein vísti eisini hvat hann var gjørdur av. Hann stóð ein góðan dyst ímóti Ísrael, har hann spældi allan dystin. Ísrael skoraði bert 18 mál tann dystin.

Hákun West av Teigum varð fyrstavalið á høgra vongi. Hann bleiv kosin besti høgri vongur

í kappingini. Stórir, sterkur, kvikur og tryggur í skotunum. Hartil vísti hann eisini framúr verjuspæl, tá hann vardi vinstra bakkin hjá Svøríki eina løtu í seinna hálvleiki í finaluni.

Bogi Hansen avloysti Hákun, tá hann skuldi hava hvíld. Bogi vísti eisini høgan kvalitet ígjøgnum kappingina. Djarvur og frekur í skotunum, og inn-satsurin er altíð 100 prosent.

Á vinstra vongi spældi Janus Dam Djurhuus flest minuttir. Hann fekk eina ótrúliga byrjan ímóti norðmonnum, og vísti seg at vera avgerðandi í fleiri dystum. Hann átti eitt av bestu málunum í kappingini, tá hann spakuliga legði bóltin, við góðum teknikki, beint yvir skallan á norska málverjanum. Tá mundi takið farið av høllini í Gøteborg.

Kristoffur Bjørgvin vísti hvussu tryggur hann var í skotunum gjøgnum kappingina. Hann er kvikur,